

קידוש לבנה! על מה ולמה?

הסבר על מבצע שמשנה פני תבל

מהי משמעות המצווה?

הלוח העברי מיוסד בעיקרו על תנועת הלבנה. ראש החודש נקבע ביום מולד הירח או בסמוך לו. את הופעת הלבנה מציינים בברכה מיוחדת הנקראת "קידוש לבנה", דבר שמזכיר את "קידוש החודש" שמציין את תחילת החודש.

מעמדי "קידוש לבנה" - נערכים בחלק מקהילות ישראל לאחר 3 ימים (מלאים) ממולד הלבנה. בקהילות חב"ד ועדות המזרח נהוג לאחר 7 ימים ולאחר דווקא מלאים. ניתן לקדש את הלבנה" עד עד י"ד או ט"ו בחודש, שהוא הזמן בו הלבנה מתחילה להתמעט ואורח נחלש. מתחילים לברך את הלבנה כאשר היא נראית בבירור וזריחתה ניכרת על פני הקרקע.

משתדלים לעשות זאת במוצאי שבת כי אז לבושים בבגדים המהודרים של השבת (הנחשבת ליום גאולה) ואז גם שרונים בשמחה. עניין הנוגע וחשוב לקידוש לבנה.

חכמינו זכרונם לברכה ראו בחידושו של הירח סמל לגורלו של עם ישראל, שלמרות שעברו עליו במשך הדורות סבל ויסורים וכאילו נדמה כי חס וחלילה הוא מתמעט והולך, הנה שוב כאילו הכל נולד מחדש; העם מחדש את כוחותיו, מתעצם ומופיע בצביונו המיוחד. רעיון זה מוצא את ביטוי בברכת הלבנה: "וללבנה אמר שתתחדש תפארת לעמוסי בטן (עם ישראל הנשואים כביכול בחיק השם) שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליצורם על כבוד מלכותו".

שמחה וריקודים!?

עם ישראל נמשל ללבנה. כשם שהלבנה הולכת ומתמעטת בסוף החודש ולאחר מכן "פורצת" ומתחדשת שוב כך עם ישראל עתידים להתחדש. וכשם שהלבנה והשמש יתחברו יחד כמו נשואין של חתן וכלה כך עם ישראל יתאחדו עם הקב"ה בתכלית ההתאחדות בגאולה השלמה. (ראה/י העניין ברובליקה של "מה פתאום").

כעת נבין את מאמר התלמוד (סנהדרין מב, א) "כל המקדש לבנה בזמנה כאלו מקבל פני שכינה" ואת הסברו של המהרש"א על כך "...חידוש הלבנה הוא סימן לישראל שהם עתידים להתחדש כמותה...". זו הסיבה גם שהרמ"א פוסק להלכה בשולחן ערוך (או"ח סתכ"ו ס"ב) "ולכן עושין שמחות וריקודין בקידוש החודש דוגמת שמחת נישואין".

במילים פשוטות: השמחה הגדולה בקידוש לבנה הבאה לידי ביטוי בריקודים היא על התחדשותנו בגאולה הקרובה בה נהיה מאוחדים ממש עם בורא עולם. על שמחה זו נאמר: "עוד ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן (הקב"ה) וקול כלה... (כנסת ישראל)".

להתחדש בגאולה השלמה. החיבור בין השמש ללבנה, אשר יתרחש בזמן הגאולה, מסמל את העובדה שבגאולה יאיר שם הויה בתוך שם אלוקים - הגילוי האלוקי הבלתי מוגבל יאיר בתוך עולמנו המוגבל.

הכרזה דרמטית זו של הרבי: "הויה הוא האלוקים" בשיחתו בקשר לזהירות בקידוש לבנה מראה לנו עד כמה נוגע וחשוב עניין זה של קידוש-לבנה בעבודתנו לזירוז הגאולה.

מה פתאום

הכריז הרבי 7 פעמים:

"ה' הוא האלוקים" אחרי החגים?
אין שום תקדים לכך!

זה קרה בפרשת "נוח" התשנ"ב. לאחר סיום תקופת החגים עם התפילות המיוחדות לאמירת "סליחות" ועשרת ימי תשובה - סיים הרבי שליט"א את דבריו בדרמטיות בהכרזת "הויה הוא האלוקים" 7 פעמים, כנהוג בתפילת נעילה - דבר שלא נהוג כלל אצל כל אדמו"רי חב"ד!

ההסבר לכך יובן על פי הקבלה: השמש מסמלת את שם "הויה", שהוא הגילוי האלוקי הבלתי מוגבל, ואילו הלבנה מסמלת את שם אלוקים, שהיא מידת הדין, הצמצום וההסתר. וכשם שהלבנה מתחדשת בכל חודש אחרי שנתמעטה בסוף החודש הקודם, כך עתידים ישראל

על מה ולמה?

קידוש לבנה!

מה נשתנה דורנו מכל הדורות שהצטוו להזהר במצווה זו?

מלוביין עצמו הגדר של "בחזקת משיח". במצוות קידוש לבנה אנו מחזקים את כוחו של מלך המשיח הבא מזרעו ע"י ההכרזה "דוד מלך ישראל חי וקיים". בהכרזה זו אנו מחזקים את כוחו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ומבקשים כי יתגלה ויביא לנו את הגאולה. מוסיף הרבי ומדגיש כי הכרזת: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" פועלת ומגלה את עצם מציאותו של משיח ומביאה להתגלותו בפועל תיכף ומיד ממש.

"פרץ", הלבנה ומלך המשיח

בשיחה נוספת, מסביר הרבי, כי מלך המשיח הוא מצאצאיו של "פרץ" - המסמל את מעלת המיוחדת של בעלי התשובה הנעלים מן הצדיקים. זהו גם עניינו של דוד המלך שסלל את הדרך לבעלי תשובה. זהו גם עניין הלבנה ש"פורצת" ומתמלאת לאחר חסרונה. ואכן, כל עבודתו של הרבי שהוא מזרעו של דוד המלך בסיסמת "ופרצת" (על שם "פרץ"). הרבי גם מכוון אותנו לפעול בקידוש לבנה הדומה לעבודתו של "פרץ" - בשמחה וטוב לבב!

בפרשת נח התשנ"ב, קבע הרבי כי דורנו מוכן כבר לגאולה. במסקנת הדברים פסק הרבי כי אין שום ביאור והסבר מדוע הגאולה עדיין מתעכבת, ואין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו. ולכן עלינו להדר במיוחד בקידוש-לבנה. כלומר, העבודה להבאת הגאולה תלויה במלך המשיח ולכן צריך להדר בקידוש לבנה - משמע שקידוש לבנה זהו עניינו האישי של משיח. זאת משום שתוכנה של מצווה זו הוא בקשת ודרישת הגאולה, כפי שאומרים בברכת הלבנה: "ויקיים בנו מקרא שכתוב וביקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם אמין". וכפי שמדגישים "דוד מלך ישראל חי וקיים", כשהכוונה היא למלך המשיח.

"דוד מלך ישראל חי וקיים"

על ההכרזה שאומרים בקידוש-לבנה - "דוד מלך ישראל חי וקיים" - מסביר בעל התניא כי הכוונה היא בעיקר למלך המשיח, שהוא מזרע דוד המלך ונקרא על שמו. בתקופה שלפני הגאולה ממש, בה הוא נסתר ונעלם - אז נדרשת האמונה וההכרזה כי הוא חי וקיים והוא עומד להביא לכולנו את הגאולה.

זהו בעצם הסיבה בה אנו צריכים להיזהר במצווה זו. משום שהובטחנו בנבואת הרבי כי דורנו הוא דור הגאולה וכבר פסקו מאות רבנים בעידודו של הרבי שליט"א כי חל על הרבי

כאלו מצרכים

לקידוש לבנה בכוונה לזירוז הגאולה
נערוך זאת: **בשמחה, ברחוב וברוב עם הדורת מלך!**

הצטרף לבית הכנסת או הבית חב"ד הקרוב לאיזור מגורך
- בבתי חב"ד משתדלים גם לארגן תוכנית מיוחדת -

